

மொழி மரபு மாற்றங்களும் வரவுகளும்

முனைவர் அ.கஸ்தூர்

தமிழ்துறை

உதவிப் பேராசிரியர்

செவாலியர் டி.தாமஸ் எலிசபெத் மகளிர் கல்லூரி

சென்னை

மொழி காலந்தோறும் மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு வருகிறது. சமூகத்தின் பல்வேறு அக, புற வளர்ச்சிகளில் மொழி வளர்ச்சியும் ஒன்று. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வழக்கிலிருந்த இலக்கிய மொழியும், பேச்சு மொழியும், இன்று பல மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு இயங்குவதை அறிய முடிகின்றது. 'மொழி மரபு' என்பது மொழியின் இலக்கண வழக்கு என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

மலர்: 3

இதழ்: 3

தொகுதி: I

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

வினைச்சொல் மாற்றங்கள்

இன்றையத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உருவாக்கப்படும் புதுச் சொல்லாக்கங்கள் பெரும்பான்மையும் வினைச் சொற்களின் அடிப்படையிலேயே நிகழ்கின்றன. ஒரு செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல் எனப்படும். இவ்வினைச் சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்காது. மூன்று காலத்தை மட்டும் காட்டி நிற்கும்.

'வினையெனெப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது

நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்'¹

தொல்காப்பியர் வினைச்சொற்களைத் தெரிநிலை வினை, குறிப்பு வினை என இரண்டாகப் பிரித்து இவ்விரு வினைகளும் உயர்திணைக்கும், அ.நிணைக்கும், விரவுத் திணைக்கும் உரியன என்று கூறுகிறார்.

நன்னூலார் தெரிநிலை வினை, குறிப்பு வினை என இரு வினைகளையே குறிப்பிடுகின்றார். பிற்காலத்தில் இலக்கண நூல்களுக்கு உரை எழுதியவர்களும், மொழியியலாளர்களும் வினைகளைப் பதினொரு வகைகளாகப் பகுக்கின்றனர்.²

1. தன்வினை
2. பிறவினை
3. செய்வினை
4. செயல்பாட்டு வினை
5. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை
6. செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை
7. உடன்பாட்டு வினை
8. எதிர்மறை வினை
9. சினைவினை
10. முதல் வினை
11. பொது வினை, என்பனவாகும்.

வினைமுற்றுகளும் மாற்றங்களும்

வினை முடிவடைந்த நிலையைக் குறிப்பது வினைமுற்று எனப்படும். பண்டைய இலக்கண நூல்கள் சுட்டும் வினைமுற்றுகள் இப்போதுள்ள எச்ச வடிவங்களாகவே இருந்தன³.

பண்டைய வினைமுற்றுக்கள் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும் மட்டுமே காட்டின. தொல்காப்பியர் காலத்திலும் இவ்வழக்கே நீடித்தது. 'செய்து' என்னும் வழுவம் பண்டைய இறந்தகால வினைமுற்றாக இருந்தது.

**(உ..ம்) அவன் செய்து / அவள் செய்து
அவர் செய்து / அது செய்து
அவை செய்யும் / நான் செய்யும்
நாம் செய்யும் / நீ செய்யும் / நீர் செய்யும்**

இவற்றில் 'செய்யும்' என்னும் எதிர்கால வினைமுற்று தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தன்மை, முன்னிலைகளிலும், படர்கைப் பலர் பாலிலும் வழக்கற்று விட்டது. அ..றிணைப் படர்க்கை இருபாற்கு மட்டும் இந்த வினைமுற்று இன்றும் இலக்கிய வழக்கில் உள்ளது.

வினைமுற்றுக்கள் எச்சங்களாகச் செயல்படுதல்

வினைமுற்றுக்கள் எச்சப் பொருளில் வழங்குவதுமுண்டு. இவை 'முற்றெச்சம்' எனப்படும்.

**(உ..ம்) செய்வான் வந்தான் (வினைச்சொல்)
படிப்பான் இராமன் (பெயரெச்சம்)**

இவற்றில் 'செய்வான்', 'படிப்பான்', 'வந்தான்' என்பன முறையே எதிர்காலம் மற்றும் இறந்தகால வினைமுற்றுக்களாகும். இச்சொற்கள் வினைக்கு முன் வந்து வினையெச்சமாகவும், பெயருக்கு முன் வந்து பெயரெச்சமாகவும் செயல்படுகின்றன.

பெயரெச்சங்களாச் செயல்படுதல்

பலவின்பாற் படர்கை வினைமுற்றுக்களாக் கருதப்பட்ட 'அன்' சாரியை பெறாத அகர வீற்றுச் சொற்கள் இன்று பெயரெச்சங்களாகச் செயல்படுகின்றன. 'அவை செய்த' என்பதிலுள்ள 'செய்த' வினைமுற்று 'செய்த பையன்' என்று பெயரெச்சமாகவும் இன்று மாறியுள்ளது.

வினையெச்சங்களாகச் செயல்படுதல்

பண்டைய எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள் பாலீற்று விகுதிகள் பெற்றபின் வினையெச்சங்களாகவும் செயல்பட்டன.

**(உ..ம்) செய்வான் வந்தான்
படிப்பான் வந்தான்⁴**

தன்வினை பிறவினையாதல்

தன்வினைச் சொற்கள் பிறவினைச் சொற்களாக மாற்றமடைந்துள்ளன.⁵

**(உ..ம்) சேர்கிறான் - சேர்க்கின்றான்
படிக்கிறான் - படிப்பித்தான்**

மூவிடப்பெயர்களும், மாற்றங்களும்

பழந்தமிழில் யான், யாம், யாங்கள் ஆகிய தன்மைப் பெயர்கள் வழக்கில் இருந்தன. ஆனால் தற்காலத் தமிழில் நான், நாம், நாங்கள் ஆகிய மூன்று தன்மைப் பெயர்கள் வழக்கில் உள்ளன.

பழந்தமிழில் வழங்கிய நீவிர், நீயிர், எல்லீர் ஆகிய முன்னிலைப் பெயர்ச்சொற்கள் இன்று வழக்கில் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக நீ, நீங்கள் என்ற முன்னிலைப் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் உள்ளன. 'நீர்' என்னும் முன்னிலைப் பெயர் சில கிளைமொழிகளில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழில் வழங்குகிறது. இவற்றில் 'நீ' என்ற முன்னிலைப் பெயர் தற்காலத் தமிழில் சம மரியாதை உள்ளவர்களையும், அந்தஸ்து குறைந்தவர்களையும் சுட்டப் பயன்படுகிறது. மிகுந்த உரிமை உடையவர்களிடத்தும், தெய்வத்தினிடத்து உள்ள மிகுதியான பக்தி காரணமாகவும் 'நீ' பயன்படுத்தப்படுகிறது.⁶

சொற்பொருள் மாற்றங்கள்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட மொழி வரலாற்றில் தமிழில் நடந்த சொற்பொருள் மாற்றங்களை அறியாமல் இருக்கமுடியாது.

வள்ளுவர் 'துப்புரவு' (நுகர்ச்சி) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய அதே பொருளில் இன்று பயன்படுத்துவதில்லை.

இயக்கம், எழுச்சி என்ற சொற்களுக்குப் பதிலாக 'மறுமலர்ச்சி' என்ற சொல் இந்நூற்றாண்டில் தோன்றியிருக்கிறது.

'கிளர்ச்சி' என்ற சொல்லை 'உள்ள எழுச்சி' என்பதோடு, இன்று 'கலவரம்' என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்துகிறோம்.

'தியாகம்' என்ற சொல் முன்பு 'கொடை' என்ற பொருளில் வழங்க, இன்று ஒன்றை ஈதல் என்கிறோம்.⁷

'ஒழிந்தார்' என்ற வினைச்சொல் முன்பு 'தங்கினார்' என்ற பொருளில் வழங்க இன்று 'அழிந்துவிட்டார்' என்ற பொருளில் வழங்குகிறது.⁸

'சுடுதல்' என்பது பழந்தமிழில் தீயில் காய்ச்சுதல் என்ற பொருளில் வழங்கியது. இன்று அச்சொல் ஒரு இனத்தாருக்கு மட்டும் புகிகின்ற குழுஉக்குறி சொல்லாகப் பயன்பாட்டில் நிலவுகிறது. (உ.ம்) என் புத்தகத்தை அவன் சுட்டுட்டான் என்ற தொடரிலுள்ள 'சுட்டுட்டான்' என்பது திருடிவிட்டான் என்ற பொருளில் வழங்குவதைக் காண்கிறோம்.

புதிய துணைவினைகளும், பயன்பாடுகளும்

இக்காலத் தமிழில் பல்வேறு துணைவினைகள் தோன்றியுள்ளன. இத்துணை வினைகளின் பயன்பாட்டை எழுத்து வழக்கு, பேச்சு வழக்கு ஆகிய இரண்டிலும் பகுத்தறிய முடிகிறது.

செய், படுத்து என்ற வினையாக்க வினைகள் இன்று பல்வேறு கூட்டு வினைகளை உருவாக்கியிருக்கின்றன.

(உ.ம்) ஏற்றுமதி செய் அமல்படுத்து
உதவி செய் சீர்படுத்து
நியமனம் செய், குணப்படுத்து

இச்சொற்கள் இன்று பெருவழக்காக இருக்கின்றன.

இடைக்காலத்தில் காணப்படாத,

கண்டுபிடி
கைதுசெய்
காட்டிக்கொடு

போன்ற வினைச்சொற்கள் இன்றையத் தமிழில் காணப்படுகின்றன.

இன்றையப் பேச்சுத் தமிழில் ஆங்கிலக் கலப்பு வினை அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

(உ.ம்) Like பண்ணு
Try பண்ணு
Sight அடி
Cut அடி

இன்றையத் தமிழில் தோன்றியுள்ள துணைவினைகளின் ஆய்வு நீண்டுகொண்டே செல்கிறது.

ஓலி வினைகள்

பறவைகள் ஓலிக்கும் ஓலிகளுக்கும், வரிவடிவம் கொடுத்து அவையும் வினைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

(உ.ம்) குக்கூ
கொக்கரக்கோ

கக்கு, விக்கு என்ற சொற்கள் தொண்டை அடைப்பால் ஏற்படும் ஓலிகளை ஒப்புமையாகக் கொண்டு தோன்றியவை.⁹

ஆகுபெயர்

ஒன்றன் பெயர் காரணம் ஒன்றைச் சுட்டி மற்றொன்றிற்கு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் ஆகும்.

வீரம் மிகுந்த ஆடவனை 'புலி' என்று கூறுவது அவனது வீரத்தின் சிறப்பைக் கருதியே ஆகும்.¹⁰ தந்திரங்கள் செய்வதில் வல்லவனைச் 'சாணக்கியன்' என்று கூறுவதும்,

நன்கு சாப்பிடுவனை 'சாப்பாட்டு இராமன்' என்று கூறுவதும்,

இதே போல, எதையும் ஆராயாமல் செயல்படுபவரை

தஞ்சாவூர் பொம்மை

ஆமாம் சாமி

ஜிங்ச்சா

என்பன போன்ற ஆகுபெயர்களால் அழைப்பதும், தீய எண்ணங்கள் உடையவரை 'நாகப்பாம்பு' என்று குறிப்பிடுவதையும் இன்றைய பேச்சுத் தமிழில் பரவலாகக் கேட்க முடிகின்றது. இவைபோன்ற புதிய வரவுகளைத் தொகுத்து ஆராயவேண்டியது அவசியமாகிறது.

சமூகமும், மொழியும் பின்னிப் பிணைந்தவை, இவற்றில் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத் தனியாகப் பிரிக்கவியலாது. பண்பாட்டுக் கலப்பு, மொழிக்கலப்பு, அறிவியல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் காரணமாக மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம், ஆராய்ந்து இன்றைய தலைமுறையினருக்கு ஏற்ற 'நவீன இலக்கணம்' உருவாக்குதல் அவசியமாகிறது.

குறிப்புகள்

1. தெய்வச்சிலையம், 'தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்', ப.167
2. செந்துறை முத்து, 'எளிய முறையில் இனிக்கும் இலக்கணம்' ப.167
3. தேவநேயன், ஞா.'ஓப்பியன் மொழிநூல்', ப.167
4. மேற்படி, பக்.289, 360
5. சீனிவாசன், ரா.'மொழியியல்', மூன்றாம் பதிப்பு, 1971, ப.203
6. நு.'.மான், எம்.ஏ., 'அடிப்படைத்தமிழ் இலக்கணம்'. ப.59
7. கி.நாச்சிமுத்து, 'இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்' முதற்பதிப்பு, 2007, ப.82
8. சக்திவேல், சு. 'தமிழ்மொழி வரலாறு', ப.365
9. முருக ரத்தினம், தி. 'மொழியாய்வுக் கட்டுரைகள்', ப.72
10. கி. நாச்சிமுத்து, 'இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்' ப.10

பார்வை நூல்கள்

1. தெய்வச்சிலையம், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், முதற்பதிப்பு, தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
2. செந்துறைமுத்து, 'எளிய முறையில் இனிக்கும் இலக்கணம்' முதற்பதிப்பு, அறிவு நிலையம் பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
3. தேவநேயன். ஞா. 'ஓப்பியன் மொழிநூல்', இரண்டாம் பதிப்பு, தமிழ் நூலகம், சென்னை, 1973.
4. சக்திவேல். சு. 'தமிழ்மொழி வரலாறு', மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1991.
5. முருகரத்தினம், தி. 'மொழியாய்வுக் கட்டுரைகள்', மூன்றாம் பதிப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1994.
6. நாச்சிமுத்து, கி. 'இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்', மொழி பண்பாட்டு ஆய்வு நிறுவனம், முதற்பதிப்பு, 2007.
7. சீனிவாசன், ரா. 'மொழியியல்', மூன்றாம் பதிப்பு, அணியகம், சென்னை, 1971.
8. நு.'.மான், எம்.ஏ. 'அடிப்படைத் தமிழிலக்கணம்', முதற்பதிப்பு, அடையாளம் வெளியீடு, சென்னை, 2007.